

Nepodpisani se dopisi ne tiskaju. Pripisana se pisma, oglasi itd. tiskaju po običnom cenu i podgovorom. Isto tako jo se priloži. Nove se članci poštovani i rasputinom (assegno postale) na administraciju „Naše Sloga“. Ime, prezime i najbliži počtu valja točno označiti.

Komu list ne dođe na vreme, neka to javi odpravnici u otvorenu pismu, za koje će se ne plaći poština, ako se izvana napiše: „Reklamacija“.

NAŠA SLOGA

Poučni, gospodarski i politički list.

„Slogom rastu mala stvari, a nosloga sve pokvari.“ Nar. red.

Odgovorni urednik i izdavatelj Mate Mandić.

Tiskara konsorcija lista „Edinost“ ulica Carintia br. 12 u Trstu.

Značajna interpelacija.

U nasili izvještajih iz carinskoga vijeća mjeseca januara t. g. bilo nam je izbjeglo nječkolic stvari, koja se i naši u Primorju tču. Među njima i jedna interpelacija zastupnika Doherniga i drugova od 24. januara. Opoznamo, da je Dohernig bio nječek u Trstu, pa baš čini nam se zabavljen kod nječkih poluslužbenih listova; da je on sada vlastnik i izdavač „Freie Stimmen“, izlažećeg u Celovcu i zastupnik tog glavnog grada staroga Korutana; da spada njemačkoj nacionalnoj stranki; i da su njegovu interpelaciju supotpisali njegovi drugovi njemački nacionalci.

Njegova recena interpelacija upravljena je na gospodina ministra-predsjednika kao ministru inutarne posata, i glasi doslovno ovako:

„Kako novine javljaju je tiskara firme C. Meneghelli i drugi, u Trstu, kojoj poglavice bijahu od onda prestalih poluslužbenih listova „Il Mattino“ i „La Sera“, podigli kod trče, gradjanskoga suda u Trstu tužbu proti vlasti za izplatu iznosa 57.800 forinti.

U tužbi se kaže, da bijaše vlasta vlastnicu tih novina. Tužitelji kažu nječno, da su iznos od 25.000 forinti, koji nijan je vlasta mudjala, kao svetu nagodjenja, odbili.

Kad bi ta vjest bila istinita, bio bi to doprinos onim dogodnjem, koji su pod oznakom „Reichsver-sabla zu Jos“ občenito u spomeni. Već tada nije mogla vlasta obezkriviti prigovora, da razsipa novac poreznicima na posve neodgovorivac u podrštu tako zvanih jaslarških listova. Sa dogodjaji u Trstu dobio bi taj prigovor značajnu podršku za posjećivanje polužljene novinarske pokvarnosti. S toga postavljaju podpisani na gospodina ministru inutarnej posata sledeći upit:

„Je li istina, da je vlasta ponudila izdavatelju prestalih poluslužbenih listova „Il Mattino“ i „La Sera“ u Trstu svetu nagodjenja od 25.000 forinti?“

Tako interpelaciju zastupnika Doherniga i drugova. Što mi znamo a. kr. vlasta, gospodin ministar inutarnej posata, nije na nju rečmi odgovorio. Činom reč bi, da je.

Mi s naše strane opužamo njeke stvari.

Mi nismo imali rukopitateljnih dokaza, da su listovi „Il Mattino“ i „La Sera“ oficijelni ili službeni listovi. Ipak bili smo i u duši osvjeđeni, da jesu. Često smo one listove odnosno onaj jedan list sa jutranjim i večernjim izdanjem, nazvali „jaslarškim“, to jest, takovim, koji dohiva hranu iz poznatih jasala, koji dohiva novac ne toliko od predplatnika, koliko iz stanovite zaklade.

Onaj list bio je točno „patriotički“, i učio je često nas patriotskimi, a borio se proti našemu očuveničtvu. Na valjavao je na naši i našu stranku i na naše zastupnike skoro svaki dan, psovan i klevejan na sve moguće načine i u svih mogućih prilikama. Bio je prototip, pravi izgled one nesretne višegodišnje politike u Primorju, koja je proti našemu hrvatskom i slovenskemu narodu poduzimala sve moguće za to, da Talijane pridobiju za državni austrijski interes. I mi ovdje i naši zastupnici u Beču odsuđivali smo takavu nemoralnu politiku, uslijed koje se je nas tčalo, da se pogodi Talijanom.

U raznih prilikama iztečelo se je da strane naše i naši zastupnici, da su listovi „Il Mattino“ i „La Sera“ te „Il Piccolo“ i „Il Piccolo della Sera“, praviblaznici, da erpe svoje vesti iz istih vrijeđa, da iste i na isti način pisu. Često se je reklo, da se ne može toliko odgovarjivati listu „Il Piccolo“ i „Il Piccolo della Sera“, s njom zajedno prema bivšem ministru

koji ipak nije poluslužbeni, koliko se mora najodlučnije odgovarjivati „Il Mattino“ i „La Sera“ koji bijaju uzdržavani novecom poreznicima, dakle i našim. Ne jedan put se je reklo, da nam je draži „L‘ Indipendent“ koji očito kaže za čim ide i što hoće, nego li listovi, koji se izdavaju za „patriotičke“, a koji rado ono isto i za ono isto, što radi „L‘ Indipendent“.

Pohvalili smo naše zastupnike u Beču, što su sve mopuće godozuli, da se rečenoj nemoralnoj politiki, koja je jasno provirivala iz poluslužbenoga lista, učini već jednom kraj. Odobrili smo bili njihov korak, kad su stupili u vezinu carinskog vijeća. Odobrili smo ga, jer su stupili u nju zastupnici češkoga naroda, s kojima su bili uvjek u savezu, i koji su svakako mnogo, mnogo jači čimbenik nego li su naši zastupnici. Odobrili smo ga, jer smo držali, da će pomoći većine, pomoći Čehu, Poljsku, Rusinu i konservativnim. Njemačima, ečetvora bari stogod i za naš narod, i činiti promjeniti bar koliko u Primorju. Odobrili smo ga, jer je na čelo središnje vlade bio stupio muž, koji može imati pogresaku kako svatko, ali komu se nemože poreći, da nebi imao sreću za sve slavenske narode u monarhiji, jer je on u ostalom bio prvi od ministara-predsjednika, koji je bio tako i letinice videti u svoje oči odnosne u Istri. S tim ministrom predsjednikom, sa grofom Badenijem, stupili su bili u doticaj i naši zastupnici, kako su to bili učinili svi zastupnici većine. I ako su naši zastupnici kroz članovi većine carinskog vijeća ugovarali s njim za odpravljanje raznih zadataku u Istri i u Primorju i za bar njeko pohodjicu, iako njim je to jedno i drugo ministar predsjednik občeo, i koji sta od občenoga izpunio, onda su mu oni s njihove strane, po parlamentarnih načelih ečelog sveta, morali izreći svoje povjerenje onako, kako so izriče u parlamentnih ečelog sveta. Da je on blizu bio muž, koji je bio pravice i za slavensko narode monarhije, i za hrvatski i slovenski narod, i led nas u Primorju, dokaz je već i u tom, što je morao uslijed pritska protivnika tih naroda odhrnuti su vlaste; dokaz je su dalje u tom, što je razna od občanoga i izpunio, i bio bi i ostalo, i više, da je na svom mjestu ostao.

U stvari, o kojoj govorimo, učinio je to, da je do odstranjenja javnoga čimbenika s mesta, sa kojega se je diktovala rečena politika u Primorju, koji je među ostalim činio potvrđivanje poluslužbenog listu „Il Mattino“ i „La Sera“. Da je on i dulje ostao na svom mjestu, taj list bio bi i dalje obstojao, i izvršavao svoju zadatu protiv naših našim novećima. Samo padaon onoga čimbenika mogao je propasti i taj list, i prestati raditi proti našem narodu. Prostogista lista je samo poslije pada onoga čimbenika, a ovaj je pao samo uslijed loga, što su naši zastupnici bili u većini, i ujedno sa svim nječim članovima imali povjerenje u ministra predsjednika grofa Badeniju. Ni oni ni on nisu krivici, što ide suda u Primorju malo ili nista bolje. Ovo jedno o čem govorimo je činjenica.

Čujemo, da je jedan od izdavatelja i glavnih urednika spomenutoga poluslužbenoga lista, koji je prije svakojake povlastice i odlukovanja pred svojim bojnim drugovim uživo, bio smetnut sa službe; da njegov otac, također odstranjeno s visokoga mjestu, i onim odstavljeni visoki čimbenik, moraju sada izdavati tisak i tisac u interpelaciji zastupnika Doherniga i spomenute tiskare. Interpelacija mogla je tenu povodi dati. Uzrok, da se je to dogodilo, i u obče, da jo onaj list nesreće politike propasti, ima to tražiti u odnosu naših zastupnika prema većini i tisacu u interpelaciji zastupnika Doherniga i spomenute tiskare. Interpelacija

predsjedniku grofu Badeniju. Sadanji ministar predsjednik grof Thun nije odgovorio na interpelaciju rečimi, nego činom.

Kako je živio tako je svršio!

List „Edinost“ od 18. marta 1899. donio je kratku vjest: „Samomors:“ Pod Gradilšćem kod Renča blizu milina na Goričkoj preuzeo ni je utorak popodne s britvom vrat gospodski običen muž, kakvih 50 godina. Isti list od 23. marta donio je o tom podujet vist od njekogog svoga prijatelja iz Prvačine. U toj vesti stoji da je nesretnik svim tamo posve nepoznatu osobu, i da piše o tom u svrhu da se možda sazna za ime nesretnika. Pak piše dalje od rieči do rieči: „Utorak dne 14. marta u jutro pripremio je vožić iz Gorice njekoga gospodskog obučenoga čovjeka do Dornberga. Ovaj je tu izstupio iz kojice i vratio se pješice po kotarskoj cesti proti Perviškomu milinu. Vozić se je vratio odmah u Gorice, onaj „gospodin“ pak isao ije pješice do Perviškoga mosta, gdje je sad na desnoj sad na lievoj strani držaka mostu gledao u rieku Vipave. Mimođući ljudi počeli su ga opaziti i sumnjati. Bilo je baš podne. Postle njekoliko vremena pobrno se u hrab, gdje je u nečemu grofa Alberta Coronini legao i u njekoliko vremena zaspao (! valjda popiv otrov). Vinoigradi hodili su k njemu i gledali što radi; on pak jih je tjerao govorći: „Idi tamo!“ Okolo četvrti ure po podne uzeo je britvu, s kojom je, u prisutnosti nekih, preuzeo grčjan. Kad su to prisutni vidili, su se ujek prestrashili i pobjegli, a neki ostali su tamno i gledali, kako se je sav krvav valjao po tlu i skupio u hrabu. To je trajalo po priličnoj jednu uru. Konačno se je još jedan put nogom obrnuo na hrab – i istao mrtav. Muž je bio u dobi od 50-60 godina, većine izpod obične srednje veličine mužkih; je dobro hranjen, imao je doge ruje, brke, a glava bila mu je posve gola. Obućen je bio u crno skoro posve nove odjevi; pak imao takodjer skoro nov, modre boje; čizme letnje i popravljene – kako se je vidilo – prije par dana; bijelu košulju leipo gladnju, i tanku svinkastu majku i takove dolne gafe; crni, mehani klobuk te svilenu crnu bijeličističku kapu, koju je pak pred smrću bacio od sebe. Po ovdje-zađenju sudu bio je Istran ili Dalmatinac, jer je govorio talijanski i hrvatski jezik, i bio pravi tip stanovnika jugadranskog mora. Bilo bi pravo, kad bi koji hrvatski list pretiskao ovaj dopis; moguće, da se dozna, tko je bio onaj nesretni „gospodin“ za kojeg je možda u velikoj brzi njegova rodinka.

Tako dopisnik iz Prvačine u „Edinost“ dne 23. marta. Kako se „Edinost“ i u Liburniji, osobito u Čitaonici, mnogi su čitali tu vist, ali koliko smo mogli dozнатi, nije nikdo ni na kraju pameti slutio, tko bi to mogao biti, i prešli su preko nje, kako se prelazi preko svake dnevnice slične vести. Jedva za par dana čulo se je, da je za tu vist doznao da je „Edinost“ ili iz nje slovenske Goričke novine i čestita gospodja bivšeg obučenog glavaru na Prvačinu Andreječiu, i ona je odmah naječi zaslatila. Njezin suprug spremio se da je dne 18. marta iznad na put, i to, kako reče, u Trst, i učelo-groblište razblagoslovljeno, obeznašeno,

Izlazi svakog četvrtka na čitom arku, osim 2. februara, 6. aprila, 11. maja, 1. junija, 2. novembra i 28. decembra. Netiskani dopisi se ne vraćaju.

Nehiljegovani listovi se ne primaju. Predplatna i poštarnica stoji 5 for. za sjedište 2 for. na godinu. Razmjerno for. 2 1/2 za pol godine. Izvan carine 1 for. Nar. red.

Na malo jedan broj 5 n. Uredništvo nalazi se u ulici Farneto broj 14.

Cielo njegovo spremanje na put činilo njoj se je nješto žudno, sunmjivo. Nije htio učeti odjela, koliko njoj se je činilo potrebito. Uzeo je manje novaca nego obično i još to skoro po sili. Htio je ići bez zlatne ure, i samo na njezinu nagovaranje stavio ju je u zep, ali ju je pak odložio u soli, bez da je ona to vidila. Izljubio je se s njom, kako obično kad je isao na put nebitavaše. Iz Gorice bila je dobila pismo od 14. marta, u kojem njoj je vratio skoro sve novce, što je bio uveo u obzor na put, i napisao njekoliko rječi slabim pismom pozdravljajuće ju čestivo, nazivajuće ju svojom dragom nesrećnom Rožom, i veči njoj, da ide u Englezku ili pod zemlju (bilo je nečitljivo iz Inghilterre ili „sotto terra“). Nedjelje dne 26. marta doznao je gospodja za tu vist. Ponedjeljak dne 27. marta odputio se je u Gorion novi Veprinacki načelnik Anđel Stiglić sa još dvoječom rođakom gospodje. Od ovih je već utorak dne 28. marta došla brzojavka iz Gorice, da je samoubojica bivša nedavno Veprinacki običinski glavar Giovanni Andreječić; dočim je „Edinost“ toga dana imala iz Veprinice vist, da se smatra, da je onaj samoubojica u Prvačini isti Andreječić, pošteta ga neima doma već više dana i da se vidi, da je odputovao u Trst. Dne 30. marta donela je „Edinost“ vist, u kojoj je sa svom stalnijom rekla, da nezna, koji si je u Prvačini preuzeo vrat, nije niko drugi nego bivši običinski glavar Veprinacki Giovanni Andreječić.

Dne 31. marta dobila je ista „Edinost“ dopis iz Prvačine. Dopisnik veli, da bijaše opravljena njegova slutnja, da je nesretnik, koji si je bio dne 14. marta kod Prvačinskog milina podrezao vrat, Istran, bilo je 28. marta došao tamo iz Veprinaca gospodin Stiglić sa dvoječom rođakom gospodinom Stiglićem, da je samoubojica bivša u nečemu domu već više dana i da se vidi, da je odputovao u Trst. Dne 30. marta donela je „Edinost“ vist, u kojoj je sa svom stalnijom rekla, da je onaj samoubojica u Prvačini isti Andreječić, pošteta ga neima doma već više dana i da se vidi, da je odputovao u Trst. Na dne 30. marta donela je „Edinost“ vist, u kojoj je sa svom stalnijom rekla, da je samoubojica identična sa bivšim glavarom iz Veprinaca Andreječićem i četvrtjem. „Edinost“ dobro poznatom osobom, Gospodin Stiglić donio je sobom službeni pečat običine i to – talijanski. Na pitanje njegova tamošnjeg rođoljuba, zašto nećema hrvatskoga pečata, odgovorio mu je, da ga čuva doma. Jučer su odveljali trojlu samoubojice Andreječiću doma u Istru, da ga pokopaju u domaćem hrvatskom zemlju. Sto je gnoj nesretnoga muža, što se je zgadjalo u njegovoј duši, kad je bježao od rođene grude, da, daleko od doma učini konac svome življenu?! A sad se je vratio kao mrtvac u onu krajevje, kojim je bio diktator. Strašna Nemesis! Činili će nam se smijati, a mi kličemo usupr njihovom smještu: Ipak je Bog! *

Dakle dne 30. marta na veliku sredu odveljali su iz Prvačine, kroz Gorice, trojlu Andreječiću. Noću između velike srede i velikoga četvrtka prisjeplo je željeznicom na pos ju Matulje, – ili je imalo prisjeti. Njeki naime vele, da je upravo onaj željeznički voz bio ostanao one noći u Sv. Petru, u kojem bježe trijoli, pak da je prisjetio još četvrtak o podne. Drugi opet kažu, da se je moralno čekati dok trojlo pregleda e. kr. kotarski štečnik Dr. Tamara. Kako je ovomu moralno biti pri duši! Odmah postje podne metnuli su trojlu na voz i pratili ga kakvih 30 njih. Po strogih crkvenih propisih obzirom na samoubojice, za koje se zna, da su nisu pokopali, nije smjelo biti nikakvoga crkvenoga obreda. Zvoniti se onaj dan po podne i tako nije smjelo. Zupnik nije smio bliži. Crkva preprečila takodjer pokopati takovoga u blagoslavljeni zemlji. Zupnik je to rekao. Ali su ipak pokopali trojlu Andreječićevu na blagoslavljenom groblju. Tim bilo je na blagoslavljenom groblju.

i takovo je i sada. Za svakoga drugoga, koji je kršćanski živio i umro, morat će se njegov grob posebice blagosloviti. Občinski zastupnik i tajnik Baceli, da je hotio na grobu govoriti, ali da mu je rečeno u grlu zapela. Občinski policijski, da je rekao: sudje, če stā nam to storili!

Na Ustku poslije svete mise, da je isto prilično ljudi pod vodstvom rečenoga Bacelija na groblje – dakako uslijed velikog negovorovanja – i tu se pomolilo za smonjivočiju Andreječića. I treba mu molitve, kad sam nije molio, dapaće je često nuopako molio, i tako dokončao svoj život na rečeni način.

Kad je »Edinstvo« bila dne 30. marta donijela viest da je samoubojica stalno bivši glavar Veprički Giovanni Andreječić, popratila ju je sa ovim rečenim: »Trka čuvstva nas napunjuje, i samo poštovanje do veličanstva smrti nas sili, da nam ne dolazi iz pera takoljep trka riječ. Težko je odpristiti od još teže zaboraviti, što i koliko je pokojnik sagresio proti svojoj krvi, ali kršćani sino i vjera nas uči: Odprosti! S toga molimo Svetog mogućeg i Svepravednoga: budu milostiv i pokojnoga!«

I mi činimo to isto.

I samo izazvani, pišemo što sledi,

Zidovče trčansko »Il Piccolo« donjelo je dne 31. marta dopis iz Liburnije, od svoga židovskoga službe, na koga mnogi tamo prstom kazali, i koji jede i maš nastan kruh. Onaj »Piccolo«, koji doznao za svaku triju odmah, i odmah o njoj piše, onaj »Piccolo« trebao je punih 18 dana, da donese vjest o samoubojstvu onoga, koga je toliko puta hvalio i do neba dizao. On i njegov rečeni dopisnik bio je poražen sa dogodnjom. Nije se mogao smati. Nije znao kako bi prihvatio taj dogodaj. Konramo je mušao način, kako se samo njemu pristoji, banditski, kuhar, brežki, lukežki. Bacio je opet crnu klevetu na Hrvate, da su oni samoubojici protočili vino, i dodao još eruiju, da je Andreječić, »žrtva hrvatskog progona« da bi se takav napis imao mestni na njegov grob!!

Tim izazvani domosino ovo njekoliko putanja iz njegova života.

Giovanni Andreječić bio je rođen na Vedežu, visoko u Vepričkoj občini. Bio je sin hrvatskih roditelja, i on sam, malikor je proglašivali za Talijana, i koliko se on takovim držao, rekao je kod po-pisa prečušta, da je njegov jezik i jezik hrvatski. Kao mladićao isao je s bacvari u Rovinj. Tu kao da mu se nije dopalo. Ukreuo se da mu je brod pokojnoga Svetiljke. Na moru nije ostao. Izkreuo se je negdje u Africi, i tamo proboravio do 26 godina, toliko, da za njega niti njegovi znali nisu. Što sve je tamo radio, ni ne-znamo stalno. Pripoveda se srušta, i mnogo.

Vratio se je poslije dlogoga odsutnja, i skoro se je opazilo, da je sobom donio novaca. Kupio je zemljišta i obradjivao ga, sagradio lepku kuću, postoljivao novac; bratiau se je dan i noć za tjelesna, dočin je zazirao od svega, što je duševnog, pače muzio i smjelin izvrgao, odvraćao druge od toga. Pravi kršćanski uzgoj, prava plementitost sreću mi je posve manjaka. Više godina nije se ni male bavio običnim stvarima. Prije šest do sedam godina jedva zauzeo je se u občinske izbore, sam iz sebe ili nagnovoren po drugim, i pobedio tim lakše, što občina nebijaše baš najbolje upravljana. Od tad je muo po malo postao neomendajući gospodar u občini, ili kako »Edinstvo veli, diktator. Kako se zna, on početkom nije zazirao od svoga materinskoga jezika, i a kasnije nebi pred pukom nikad rekao, da mu je pro-tivivan, a još manje, da je Talijan. Kasnije jedva postao je djelotvorni pristaša talijanske kliske. C. kr. vlasta imenovala ga je članom kulturnoga vjeća. Kao takav zazirao je u Poreč, i tamo su ga privlačili uz rečenu kliku. Uza nju je tim lakše pristao, što je vidio, da može raditi što i kako mu drago, i da mu je sve i svršta dozvoljeno. Kod talijanske gospode i c. kr. vladinih organa nizvano je ugled. Mnogi občinari su misili, da neima boljega »sudeca od njega. Mi neznamo kako je upravljao občinom, niti nisu mogli bližu. Znamo pak, da je njegov veliki zagovornik bio c. kr. kotarski kapetan Alojz Fabiani; da je na njegov izvještaj bio svjedočio imenovan članom kulturnoga vjeća, da je on bio prisiljeno jednoga podećenjenoga činovnika, da odustane od njeke tužbe za ovredno poštenja; da ga je kod izbora pete kurije godine 1897. prepostavio jednomu čestitaju župniku-dekanu. Znamo na dalje, da je k nesvetomu pokojniku često zulazio c. kr. kotarski ličenik Dr. Tumaro; da je

njegov gost bio jednom zemaljski pristojnik Dr. Gambini u družtvu sa Guglielmom Grossmanom, koj dakako nije onda jedini put tamo bio. I razglaseni Carlo Martinolič bio mu je gost, pače govorio se i o njekih 6000 for., koje da mu je Andreječić posudio ili jumčio. Zadnju godinu bio mu je i razglaseni Krstić gost često, da li uvjek i ugodan, Bog zna! Andreječić je osobito za izbora 1897. diešlo gdje je mogao, onaj listicu, što ga je Krstić izdavao. U oči netom prošlih izbora je poslednji silno polivalio Andreječića i navadio njemu u prilog nečuveno u obnovljeni svećenika u Vepričkoj občini.

Vrijedi nagovoren po svojih nezvanih prijateljih kandidirao je u zemaljski sabor godine 1895. Možda je već tadašnjem njegovom propustu počeo padati njegov ugled kod puša. Kasnije je to brže islo. I sam kao da je počeo što dolje, to jače entiti to. Kad poslednjega imenovanja, članova kulturnoga vjeća mimošto se je njega. Ni kod odlaganja za 50. godišnjice vladanja Njegovog Veličanstva nije se ga uzeo u obzir, kako su mnogi misili, da go hoće. Tako pred netom minimalnim izbori pronesla se jo u dvih tiskovinah »Lopovska vješt«, da su »Hrvati« protočili Andreječića 100 hektolitara izvrstnoga vina. Pretraživalo se je na sve načine, ipak nije da sada ništa izvestna na javu došlo. Izvještano je, da Thun kazao je pouzdanim desnicu earevinskog vjeću prije nego li se razdjele nakon zadnjeg zasjedanja, da neće poduzeti nijednog koraka, koji bi mogao doći u sukob sa programom desnice, a mi smo znatiželjni kako će opravdati ovo imenovanje pred pouzdanim desnicu.

U českom saboru prihvaten je predlog, da se izabere posebni odbor, kojem je izražena posebna zakonska osnova za preustrojenje saborskoga izbornog reda za kraljevinu Česku. Istom odboru izražen je i predlog, da se pretrese kraljev odgovor na adresu českoga sabora.

Jučer bijaše otvoren sabor tirolski. Talijanski zastupnici nisu se prikazali u saboru. Oni neće sudjelovati ni u ovom zasjedanju, što ima značiti, da su se dogovori između njih i vlasti razbili.

U saboru Šlezije stavljen bijaše predlog, da se pozove vlastu neka samovoljno neputoprebljuje §. 14. i neka opozove jezikovne naredbe.

U Stajerskom saboru razpravljaljao se o jednokom predlogu, koji bijaše izražen posebnom odboru.

Dalmatinski metropolita i nadbiskup Rakečević u Zadru izazvao je medju hrvatskim pučanstvom i svojim svećenstvom veliko ogorčenje time, što je zabranio, da se u njegovoj biskupiji obavlja bogoslužba u staroslavenskom jeziku.

Poznato je, da je nesretni pokosio zapovednik Božnj i erkvenim: da nije zalažio u erkvnu, dapaće i drugim preči, hranio iđi; da je na sumo Tješovo i Uzasciće platio dvostruku nadnju onim, koji su mu tih dana težke poljske poslove obavljali; da se je rugao, pače prikao postovom kao i drugim kršćanskim djelama i pred najbliznjima i pobožnjima; da je uvedre svedenika nosećeg k bolnioni Svetotajstvu. Mnogi, koji su žili, kako si je dokončno život, rekli su: »Kako je živio, tako je svršio!« To bi bio pravni napis na njegov grob: Nekršćanski živio, nekršćanski umro! Ako bi se pak tomu imalo što dodati, obizrom na lukežki napadak židovskoga dopisnika u židovskom nekršćanskom listu na Hrvate, onda bi se to imalo izraziti u riječi: »Žrtva istarsko-talijanskih lopovština!«

To jedno i drugo nek si dobro pamte oni, koji po običnah u Liburniji grde erkvni i svećenike, i koji su se dali u talijansko kolo.

Pogled po svjetu.

U TRSTU, 13. aprila 1899.

Austrijska vlast razpustila je više njemačkih družtava u Beču, koja su snavala i radila na veliko njemačkom poštenju; da ga je kod izbora pete kurije godine 1897. prepostavio jednomu čestitaju župniku-dekanu. Znamo na dalje, da je k nesvetomu pokojniku često zulazio c. kr. kotarski ličenik Dr. Tumaro; da je

ferenciju, da utanače skupni program za sve Niemece Austrije. Zaključeci te konferencije ostali su tajni. Izabran bježe medju ostalim jedan pododbor, koji će pouzdanom predložiti svoj izvadak iz zaključenja saborskog zasjedanja. Gledje zahtjeva Niemece iz Česke doznao se, da ovi traže opoziv jezikovnih naredaba i uredjenje ovo-ga pitanja zakonitim parlamentarnim putem, te ustrojstvo narodnih kurija i omredjavanje čisto njemačkoga upravnog područja.

Niemići iz Štajerske zahtjevaju, da se proglaši njemački jezik državni jezikom.

Pouzdanici desnice earevinskoga vjeća imali su se sastati sutra u Beču, nu taj sastanak odgodjen je na kasnije doba uslijed dogovora predsjednika parlamentarnog povjerenstva vijeća. Ja worskoga sa predsjednikom ministarstva grofom Thunom.

Predsjednikom sabora i zemaljskim kapetanom za Goričku imenovan bijaše zastupnik Dr. Pajer, vodja talijanskih stranaka u Goričkoj. Tim imenovanjem zadovoljila je vlasta Talijanom Primorja dočim je Slavene, osobito Slovence silno ogorčila. Grof Thun kazao je pouzdanikom desnice earevinskog vjeću prije nego li se razdjele nakon zadnjeg zasjedanja, da neće poduzeti nijednog koraka, koji bi mogao doći u sukob sa programom desnice, a mi smo znatiželjni kako će opravdati ovo imenovanje pred pouzdanici desnice.

U českom saboru prihvaten je predlog, da se izabere posebni odbor, kojem je izražena posebna zakonska osnova za preustrojenje saborskoga izbornog reda za kraljevinu Česku. Istom odboru izražen je i predlog, da se pretrese kraljev odgovor na adresu českoga sabora.

Jučer bijaše otvoren sabor tirolski. Talijanski zastupnici nisu se prikazali u saboru. Oni neće sudjelovati ni u ovom zasjedanju, što ima značiti, da su se dogovori između njih i vlasti razbili.

U saboru Šlezije stavljen bijaše predlog, da se pozove vlastu neka samovoljno neputoprebljuje §. 14. i neka opozove jezikovne naredbe.

U Stajerskom saboru razpravljaljao se o jednokom predlogu, koji bijaše izražen posebnom odboru.

Dalmatinski metropolita i nadbiskup Rakečević u Zadru izazvao je medju hrvatskim pučanstvom i svojim svećenstvom veliko ogorčenje time, što je zabranio, da se u njegovoj biskupiji obavlja bogoslužba u staroslavenskom jeziku.

Crnogorsku vlastu zastupati će na konferenciji za sveobče razornežnje poseljani odaslanici i to vojvode Plamenac i Petrović, te bivši ministar Bogićić. Po jednoj vesti bečkih novina imao bi kneževinu zastupati jedan ruski odoslanik.

Bugarski zastupnik na kraljevskom dvoru u Ateni, Dimitrov pre-mješten je u istom svojstvu u Cagliari.

Ruska vlast zahtjeva od Turske komičnu izplatu duga, što ga je preuzeila napravila Rusija nakon poslednjeg rusko-turskog rata. Rusija ide bez dvoje zatim, da izposluje od turske vlade koju novu povlasticu. Talijanski kraljevski supruzi nalaze se na otoku Sardiniji, kamo su stigli uz sjajnu pratnju juče.

Sv. otac Lav XIII. držao je dne 10. t. m. vjenčao se u sv. Ivanu (kod Trsta) c. kr. poslanika oficijal g. Gregor Bartol sa g. č. sv. Marijom Nadlišek, učiteljicom kod sv. Ivana i uređnicom »Slovenke«. Naše iskrene čestitke novovjenčanim!

Dne 5. t. m. vjenčao se u Voloskom g. Ivan Podolski, ravnatelj tamošnje tipografije g. Polley premjestio je iz Krka u Krik. Lasić iz Tolminja. Ovaj nam je poznat kano vredan vrlo sposoban čovjek.

Vjenčali se, Dne 10. t. m. vjenčao se u sv. Ivanu (kod Trsta) c. kr. poslanika oficijal g. Gregor Bartol sa g. č. sv. Marijom Nadlišek, učiteljicom kod sv. Ivana i uređnicom »Slovenke«. Naše iskrene čestitke novovjenčanim!

Istriju uslijed nemira, koji su nastali u Bukareštu između vojnici i gradjanstva. Radi tih nemira dalo je i ministarstvo svoju ostavku.

Jurina i Franina.

Jnr. Po moje uho ti si Fraje strigo.

Fr. A zašto mi to govoris?

Jur. Ti si reka, da će sjor Kilova Luca tornat i home tornala je za vazan.

Fr. A benvi dunque, tako je ponesla ča pusta i je donesla krizmu.

Jur. Ha, ha, ha!

Različite vesti.

† Nadvojvoda Ernest. Prošloga čedna preminuo je član carske držnine, nadvojvoda Ernest, brat nadvojvode Rajnera i rođak Njeg. Velič, cesara i kralja Frana Josipa I. Blagopokojni nadvojvoda Ernest borio se je slavno na jugu proti Talijanom i na sjeveru proti Niemcem. Viceni mu pokoj!

Počastnim članom bijaše imenovan jednoglasno na glavnoj skupštini »Delavskoga podpornoga društva« u Trstu, obdržavanog u nedjelju, dugojetni predsjednik tog društva, uređnik našeg lista g. Matko Mandić.

Trčansko-koparski biskup presvj. gospod. Andrija M. Šterk održavao je u Rini, da se pokloni sv. Ocu. Presvj. g. biskup biti će odstanan jedno dva čedna. Senjski biskup Krku. Presvj. g. Dr. Maurović, biskup senjsko-modruški bio je ovila dama u Krku u posjetu svom prijatelju i drugu presvj. g. Dr. Antunu Mahniću. Senjski biskup vratio se iz Krka na Ruku, gdje će ostati njekoliko dana.

C. kr. namještajnik na putovanju. Preuz. g. grof Goëss, c. kr. namještajnik Primorja posao je prekjucar u susjednu Furlaniju, gdje će ostati 3—4 dana.

Imenovanja u finansijskoj struci u Primorju. Naslovni finansijski nadsvjetnički gg. pl. Kuhačević kod ravnateljstva u Trstu i Premuda u Goriči, te savjetnici gg. Fran Jelušić, Juraj Sabljević, te finansijski viši nadzornici barun Kober u Trstu i Rottini u Puli biskup imenovani c. kr. finansijskim nadsvjetnicima. Nadsvjetnik barun Kober bijaše ujedno imenovan ravnateljem glavnoga carinarskoga ureda u Trstu.

Premještenja. Politicki komesar u Krku g. Polley premješten je iz Krka u Goricu, a Krik je posao na njegovo mjesto g. Fr. Lasić iz Tolminja. Ovaj nam je poznat kano vredan vrlo sposoban čovjek.

Vjenčali se, Dne 10. t. m. vjenčao se u sv. Ivanu (kod Trsta) c. kr. poslanika oficijal g. Gregor Bartol sa g. č. sv. Marijom Nadlišek, učiteljicom kod sv. Ivana i uređnicom »Slovenke«. Naše iskrene čestitke novovjenčanim!

Dne 5. t. m. vjenčao se u Voloskom g. Ivan Podolski, ravnatelj tamošnje tipografije sa g. dd. on Karloš ud. Rubesa, rođenom Dubrovic. Bilo sretno!

Istarski sabor. Carskim pismom od dne 30. marca t. g. sazvan je istarski sabor za dne 15. aprila u Kopar. Predsjednik sabora g. Campitelli pozviv je začetniku za taj dan u 12 sata k prvoj sjednici u prostorijama bivšeg samostana sv. Klare u Kopru. Ujedno sa pozivom doobili su zastupnici i dnevni red prve sjednice. Taj glas (u italijanskom jeziku):

IV. Zasjedanje, VII. izborni period zemaljskoga sabora u Kopru. Dnevni red:

- Otvorene zasjedanja.
- Izbor dvoječića sabora.
- Priobčenja.
- Izbor revizora.
- Izbor odbora.
- Izvješće zemaljskoga odbora o načinu izboru za grad Piran, te za gradove Pazin, Labin i Plomin.

Koliko nam je do danas poznato sačuvati će se hrvatsko-slovenski zastupnici na istarskom saboru dne 14. t. m. u Trstu.

Odlikovanje našeg čovjeka u Carigradu. List »The Oriental Advertiser« — »Le Moniteur Oriental« (sto bi mi rekli »Orientalni vestnik«), što izlazi u Carigradu na englezkom i francuzkom jeziku, donio je u svojem broju od 29. prošloga marta službenu vijest, uslijed koju su posultan (turkskom caru) odlikovani neki austrijski e. kr. poštni činovnici u turском carstvu. Red drugoga razreda. Međijid-dobio je generalni ravnatelj austrijskih pošta u Turskoj Jegljer; isti red trećega razreda viši komesar austrijskih pošta pl. Ebberm i Franjo Furlani viši poštni kontrolor u Carigradu; neke druge nizu redovo njezi drugi. U vist se voli, da je sultan hotio tako odlikovati te muževje, da ih odsteti za službu, što ju vriš austrijska pošta u carstvu turskom, i da su ta odlikovanja novi dokaz točnoga vršenja službe sa strane odlikovanih. Mi se radujemo, osobito nošemu čovjeku Franu Furlanu, Slovencu, iz Pravacina. On je već prije više godina bio dobio isti red četvrtoga razreda za vršenje težke službe za vrijeme bombardiranja Aleksandrije sa strane Engleza, kad je on tako rekuš sam na jednoj ladjici obavijao postansku službu tam. Sad je eto odlikovan višim redom, naiznos se u višoj službi u Carigradu. On spada među najvrstnije više poštanske činovnike izpod ravnateljstva pošta i, brzovat u Trstu. Odlikuje se osim strukovnom vrsticom, poznavanjem raznih jezika, marljivošću, neutralnostju i prijateljstvu im prama svakomu. Službovaо je u Trstu i u Gorici, i ponovno u Aleksandriji i Carigradu, i svuda jo uživao i uživa najbolji glas u svakom obziru. Čestitamo mu iz svege sreće.

Pri tom još samo opažamo, da ima i naša monarhija, kao i njeke druge svoje poste u raznih gradovima na Istru u turском carstvu, i da timi poštani upravljuju naši činovnici spadajući pod ministarstvo trgovine u Beču.

Iz Omišlja pišu nam 10. t. m.: Javljamo Vam tužnu vijest, da je ovde preminuo dne 9. t. m. nakon kratke ali težke bolesti providjen Svetotajstvi čestiti rodoljub Luka Turato, otac preć. g. Nikole Turata, kanonik u Cresu.

Pokojniku neka poluci Svečišniji vječni pokoj, njegovim milini toliko jekosti, da ova težka udarač strpljivo podnesti uzmeagn.

Javni sastanak u Koštaboni. Nakon svih mogućih zaprieka, stavljenih političkom družtvu »Edinost«, od strane političke oblasti u Kopru i od strane koparske gospode, obdržavalo je ipak naše političko družtvu prošle nedjelje u Koštaboni dva puta urećeni i dva puta zabranjeni sastanak. Na sastanak pošli su iz Trsta predsjednik »Edinosti« Mandić, oba podpredsjednika dr. Gregorin i dr. Rybač, te odbornik Cotić. Narodu sakupilo se preko svakog očekivanja vrlo mnogo. Na sastanku bježje živalino, odusevljeno. Talijanski koparski i odpadnici domaći imali su istodobno pijaču u jednoj krčmi. Do nereda nije došlo.

Sa uspjehom našeg sastanka mi smo posve zadovoljni. Naša drugarica »Edinost« donača potanko izvješće.

50-godišnje slavlje misničtva slavio je 25. marta umirovljeni kanonik preć. g. Urban Golmajer u Tomaju. Naše iskrene čestice dičnim starinu!

Odbor političkoga družtva »Edinost« imati će u petak dne 14. t. m. u 8 sati na večer redovitu sjednicu, na koju se ovim gg. odbornicu pozvati.

Za družbu sv. Cirila i Metoda prisposili su p. n. gg.: Pavlović Milan — Križpolje 3 f., sabrane u veselom družtvu, te Andrija Pohar, župnik Tribali — Grizane jednakom prilikom 5 f. Živilj!

Za I. Druženicu i I. Trinajsticu nastavale požarom u Bugarskoj, darovaljale g. n. Sofija u Traovom kod Goricu 1 krunu.

Za družbu sv. Cirila i Metoda, poslužnici Lovran, sabrano se je:

Gosp. Franjo Turčić, pom. ka, sabrao je u gostionici kod g. Baćića u Poljanici 1 f. 33 novč. kod Kenika u Lovranu 1 f. 12 nč., ukupno 2 f. 45 nč.

Podružnica družb. sv. Cirila i Metoda za Istru u Veprinu. Užasni i nepredviđeni dogodaj, koji je ovih zadnjih dana uzbjauju nasu. Veprinac, sili nas,

da skupština sazvana na dan 3. aprila t. g. preneseno na kasnije doba. Dan skupštine bit će opet najavljen.

Voprince, dne 31. marta 1899.

čitao presvetiju gospodin biskup Buconjić, a na večer u 7^½ sati bijašo zabava, što ju je pjevačko družtvo »Hrvace« dalo u prosлавu otvorenja hrvatske tiskare.

O d o b o r .

Glavna skupština bnske počinjilice. Od tamo pišu nam koliko slijedi: Javljaju Vam i cijenjeni čitateljem »Nase Sloge«, da se je dne 29. marta t. g. obdržavala prva glavna godišnja skupština »bnske posuđilice« uz velikobrojno sudjelovanje članova iz ciele Buzetštine. Skupština otvorila velenč. g. dr. M. Tričnajstic, veleslužni upravitelj družtva na čepinu govorom, u kojem je izjasnio korist veliku ovakvu družtvu, osobito pak ovdješnji puk, koga traže u ovo zadnje vrijeme nerodića i ine nezgode, zegg radi bi se bio morao baciti u narudžiši hrvata tim se materijalno skroz uništiti. U Buzetskoj posuđilici našlo je tako puk sjev gurno utocište, što mu je u sto dobrih časova došlo. Razjasnilo je puku posvećujući sigurnost ovakvih družtava i konstatirajući napokon ljepe uspješi družtva, kako se može uveriti iz godišnjih računa. Družtvo je imalo od 74.311/18.98. prometa 76.008-79 kruna, a članova 172.

G. Gjivić, izaslanik »star, posuđilice u Putu«, kao član nadzorničke pregleđao je točno radnije i knjige, te je sve našao u redu, o čem je izvestio skupštini. Pošto je rečenici družtva g. Jos. Baćić prečitao i objavio podrobno račune, primi ih skupština jednoglasno.

Zabranjeni kraljulji ples u Pazinu. Pazinski talijanski bijoli su u korizmi predstavljeni kraljulji ples na korist zlosretnog »Lego«. Glavarstvo obično zabranjeno je talijanskoj gospodari taj ples. Na utoku protiv tog zabrani doobili su pazinski talijančići... dugi nos. Odatle silno navale na g. četnike i na »diljje« Hrvate, koji nedaju svinovom djedovske kulture kraljulji u korizmi.

Razpisane štipendije. Početkom II. tečenja školske godine 1898—1899. podijeliti će se dve državne štipendije — svaka po 200 f. Na to štipendije imaju pravo djece sa kvarnerskih otoka, koji polaze učionici državnu gimnaziju, napose oni u Puli.

Od sl. glavarstva občine Kastav. Priimli smo sa zahvalnošću dva »Izvješće o sjednici občinskog zastupstva u Kastvu, obdržanom dne 21. decembra 1898. i dne 1. februara 1899.

Popravak. U br. 8. od dne 2. marta doneli smo vijeć pod naslovom »Praktičan izum o: «Termo električnom oglisitelju vrućine» te smo kazali, da potiče taj izum od g. Josipa Varjeli, dočim je izumitelj onog aparata g. Mate Josip Slavić iz seha Vrliči, občina Kastav, što ovim popravljamo.

Občinski Hečnik u Plominu, koji nemora poživati ježili puka. Slavno glavarstvo občine Plomin raspisuje natječaj na mjesto občinskog hečnika sa godišnjom placom od f. 1000.

Molitelji imaju dokazati osim drugih, svojstva i poznавanje talijanskog jezika i po uglednosti i koga slavljeno kraljulje. Budući hečnik občine Plomin, u kojoj imade bar 90% Hrvata, nemori posudu onoga slavnog glavarstva poznavati i jezik te ogromne većine pučaustva. Plomin, jeli vam to pravo?

Lopovštine porečkoga listića. Glavilo istarske sinjorije pripremilo u zadnjem broju, da bijaše porezno trje markiz Polesini-ut iz Poreča i njegovom sočaru u Sv. Ivanu od Sterne, nekome Simosichu. U istom mjestu da bijaše ulakreno 300—500 ovaca. Oblasti su iztrazivalile, nu bez uspjeha do suda, pa ipak se osudjive ona bezobraznina lažitoru bacići lopovski krivnju radi kradnje i reza trsa na Hrvate! Postupaju li tako, sijor Marko, i abrucki banditi?

Jadransku Villu, hrvatsko pjevačko družtvo na Sustaku priređuje dne 17. t. m. veliki konkert u dvorani »Na rodne čitaonice« na Ricci.

Sastanak hrvatskih novinara. U splitskom »Jedinstvu« čitamo, da se radi na tom, kako bi se udesio sastanak hrvatskih novinara u tvrđini, da se dade hrvatskoj žurnalistici nešto uživljeniji i načelni pravac. Čekamo, da predjemo od rieči na djelu!

Otvorene »Hrvatske dioničke tiskarne u Mostaru.« Osvite, jedini list u borbi za hrvatsko u okupiranim zemljama, dostojno je proslaviti na dan Uskrsa i u uskrsni ponedežljik otvorene »Hrvatske dioničke tiskare« u Mostaru. Na Uskrsu bježje u 6 sati na večer komers u kazalištu dvorani bratovčinskoga doma uz sudjelovanje vojničke glasbe. U ponedežljak u 8 sati u jutro bila je u katoličkoj župnoj crkvi svećana služba božja, koju je

čitao presvetiju gospodin biskup Buconjić, a na večer u 7^½ sati bijašo zabava, što ju je pjevačko družtvo »Hrvace« dalo u proslavu otvorenja hrvatske tiskare.

Dolazak rumunjskih kraljevskih supruga u Opatiju. Od tamo pišu nam, da očekuju za dne 15. ili 16. t. m. rumunjske kraljevske supruge t. j. kralja Karola i kraljice Jelisavu (Carmen Silva), koji će se nastaniti u dvoru »Angiolina«. Za doček kraljevskih gostiju čine u Opatiji velike priprave. Rumunjski kraljevski supružni spadaju u Opatiju među najobjektivnije gostote koli radi njihove izvanredne ljubomosti, tali radi njihove velike skromnosti i jednostavnosti.

Vrleđno da se zablijedi. Pisali smo nedavno, da Austrija nije odgojila za ni jednogna naobraćenog Talijana, većima da Talijani austrijski, tko manje, tko više, tko otvoren, tko pokriven, vide svoj smjer, svoj raju u blagojenoj Italiji... zemlji ljetote i divote, ali istodolno gladi i nevolje. To je stara istina, koju mogu vidjeti danas, kad kanimo prihvatiti što sliči:

Državna oblast u Trstu je razpustila

družtvo »Legi dei giovanini« radi re-

dentističkih pojava, te je po tom i zabranjena osnovanje novog družtva »Unione dei giovanini« na temelju istovjetnih pravila.

Stvar je jednostavna i tiče se dr-

žavne oblasti i talijansko nezadužne mla-

deži. Ali nas zanima to, i hoćemo, da usta-

novimo, da je među odbornici razpuštenog

družtva i pokretnici novoga, među mnoge

sinovi e. k. ljudi, i u sin pravoga sujetnika na prizivnom sudu u Trstu, gosp.

Mračni, rodom Pazinac. Reči ovomu, da

je tretantaš, bilo bi kao ubiti ga iz puške,

ali njegov sin može i smije stupati na čelu

garibaldinskih mlađeži, jer njegov odgoj

tako zahtjeva, a u Trstu smo, gdje je prvo

po svemu. Italija, a ostalo nam se čini kao Kitaj.

Austrijo! ti se nebej, dok ti je talijansko mlađež, poglavito sinova tvojih e.

l. pl. Stanger. U slučaju potrebe, oni će

brzo skočiti na junačke noge do grauita

susjedne kraljevine.

Iz Voloskoga pišu nam 12. t. m.:

Due 8. t. m. obdržavala je mužaka po-

družnica »Družba sv. Cirila i Metoda« u

Voloskom svoju redovitu godišnju skup-

sttinu, na kojoj bijahu izabrana u novi odbor slikegg gg.: Dr. Ivan Pošćić, ravnatelj, Samuel Vladislav, Vladičko i kraljevsko propalice!

Clanarina za godinu 1898 uplatiće:

Franjo Konrad, Josip Stanger, Anton Pošćić starji, Baša Ernest, dr. K. Janečić,

dr. I. Pošćić, Inocent Stanger, dr. Niko Fabianić, Samuel Vladislav, Ivan Ma-

rnić, Andrija Blečić, Ivan Bajc, Marko

Stanger, Belačić, Ante Tomasić, Vinko

starji, Klemens Rajčić, Viktor Tomičić,

Monsignor Vinko Zamlić, Mario pl. Zam-

hell, Petar Jakovljević, Mirko Vukelić,

Egidije Stanger, Stjepan Vinko, Stjepan Gjuro, Makso Černe, Janko Dovgan, Matko Braj-

ša, Srećko Stanger, Niko Perčić, Brezovac

Anton, Anton Sterk, Petar Mandić, Ivan

Većerina, Ivan Virant, Anton Simunić,

Viktor Car, S. Širočić, Karlo Jurković,

Rajčić Anton, Armin Stanger — sv. po 1 f.

Vjekoslav Rajčić, Vlastimir Ivan, Petar

Rubinić i Rinaldo Bonani sa 50 nč. Tako

da je uniošlo u među članarine za godinu 1898 po 49. — Za područnike darovali

su dr. Niko Fabianić i Niko Perčić po 1

f., monsignor Zamlić 50 nč., skupa for.

2,50. — Pri skupštini od 8. t. m. sakupi-

lile se na predlog g. dr. Stangeru među

prisutnimi članovi područnike for. 6,50.

Svim durovateljem neka bude ovim na među

družbe izrečena najtoplija zahvala.

PRIPOSLANO *)

Slavom

c. k. kot. školskog vieću

u Voloskom.

Dne 18. decembra prešle godine pri-

godom otkrijta spomen-ploče za petdeset-

godisnjicu vladanja Njegovog Veličanstva

cesara i kralja Frana Josipa I. občinsko

glavarstvo u Lovranu težko je povrijeđilo

čestvost odatnosti Njegovom Veličanstvu

podpisanih i njihovih sumišljenika tim, što

na sveranost nježno pozvalo hrvatsku školu i

što se pučka himna nije pjevala na

hrvatskoj jeziku. Kad je se gospodin

u učitelj hrvatske škole radi toga

kad same svećanosti potužio nazvano

gosp. e. kr. kotarskom kapetanu kuo

predsjedniku tog e. kr. kotarskoga škol-

skoga vieća običao je ovaj, da će stvar

razvidjeti. Občinski načelnik očitovalo je,

da je svemu krov ravnatelj škole Guglielmo

Grossmann.

Od te žadostne zgodje prošla su već

četiri mjeseca, ali se ipak nije čulo,

da bi slavno e. kr. vieće u ovom pitanju

isto bilo poduzelo. Ne možemo dopustiti,

da svatko po volji gazi majsterviju

čestvosti na našim sumišljenika, pak se zato ča-

stimo slavno e. kr. kotarsko školsko vieće

umoliti, neka izvoli dogradnju od 18. de-

cembar pod ovim nastavom neodgo-

varen uredništvo.

Op. ured.

